Lenka Rožnovská ilustrovala Zdeňka Studlarová

KUBÍK ŠIKULÍK

čtení pro prvňáčky

bambook

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambook

Lenka Rožnovská ilustrovala Zdeňka Študlarová

KUBÍK ŠIKULÍK

bambook

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

Lenka Rožnovská

KUBÍK ŠIKULÍK

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6081. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)
Ilustrace Zdeňka Študlarová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 88
Vydání 1., 2016

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2016
Cover Illustration © Zdeňka Študlarová

ISBN 978-80-271-0996-8 (ePub)
ISBN 978-80-271-0995-1 (pdf)
ISBN 978-80-247-4348-6 (print)

Obsah

Předmluva 7

Kubík Šikulík a aktovka samochodka 9
Kubík Šikulík a robopes Edison 13
Kubík Šikulík a spravedlivá pomlázka 19
Kubík Šikulík a parádivý dort 23
Kubík Šikulík a medvěd z talíře 29
Kubík Šikulík a samopsací pero 33
Kubík Šikulík a klíč poletucha 39
Kubík Šikulík a boty superboty 43
Kubík Šikulík a koloběžka umělkyně 49
Kubík Šikulík a mlsné autíčko 53
Kubík Šikulík a bázlivý mobil 59
Kubík Šikulík a jablkohrušeň 63
Kubík Šikulík a automat na jídlo 69
Kubík Šikulík a čepice hopsahlavka 73
Kubík Šikulík a sáňky přemlouvánky 79
Kubík Šikulík a prasátko pořádníček 83

KUBIK

Předmluva

Ahoj děti,
dovolte, abych se představil. Jmenuji se Kubík Šikulík. Možná už jste mě potkaly v dětském časopisu. Teď jsem tu ale pro vás v téhle báječné knížce, abych vám pomohl se čtením a abyste se přesvědčily, že si své jméno opravdu zasloužím. Přečtěte si o mých vynálezech a poznáte, že se jen tak nevychloubám.

ČÍTANKA
MATEMATIKA

aktovka samochodka

**Kubík Šikulík je malý šikovný kluk.
Vymýšlí, vynalézá, kutí a vyrábí.
To všechno on dovede. Zrovna nedávno
si vyrobil aktovku samochodku.**

„Honem, Kubíku, nelelkuj, a hybaj do školy,“ netrpělivě přešlapovala aktovka a rozhlížela se po pokoji. „Kdepak máme učebnice, sešity a penál? Vstávat, odnesu vás do školy!“

Učebnice matematiky do aktovky nakráčela důstojně jako vážený pan profesor. Čítanka do ní rošťácky hupsla. Penál se pomaloučku loudal, měl nějak nadité břicho.

„I co to vidím?“ povšimla si jeho bříška aktovka samochodka. „Pane penál, vy jste se dnes moc nasnídal!“

„Kdepak, nenasnídal,“ zabručel penál, „to dělají pastelky, nechtěly si zalézt do držátek.“

„A tak to ne, já žádné nepořádníky do školy neponesu. Holky barevné, že vám není hanba, každá na své místo!“ rozlítila se aktovka.

Pastelky sice reptaly, přesto poslechly a uklidily se.

„Jsme všichni?“ chtěla vědět aktovka.

„Prosím, písanka chybí,“ přihlásil se početník a cítil se velmi důležitě. Uměl počítat, a tak si všiml, že jim do počtu schází Kubíkova písanka.

Chudák písanka! Krčila se na stole a tichounce fňukala: „Já nikam nepůjdu, nebudu si dělat ostudu.“

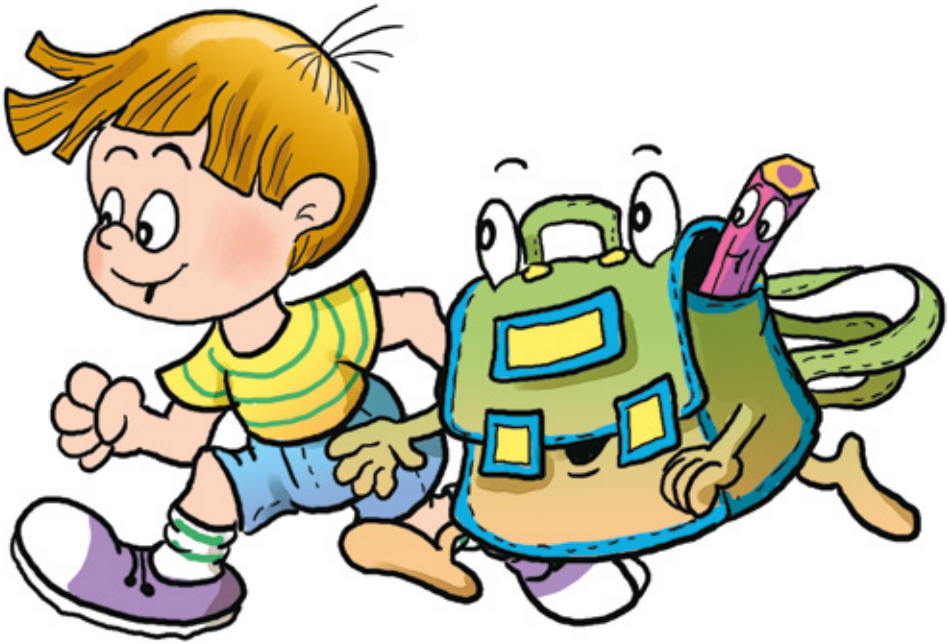

„Co se ti přihodilo?“ vyzvídala aktovka samochodka.

„Kubík Šikulík do mne napsal kostrbatá i. Fňuk. Podívej, je jich plný řádek!“ žalovala písanka a kaňky jí tekly po stránce.

Aktovka samochodka se zamračila a dala se do lamentace: „Kubíku Šikulíku, tak to ne, to bychom nebyli kamarádi! Řádný školák si své úkoly dělá pečlivě!“

„Nezlob se, večer jsem byl unavený,“ vymlouval se Kubík, „ale jestli chceš, já to napravím.“

„To si piš, že napravíš!“ přikázala aktovka.

Zmizík vymazal všechna kostrbatá i. Pero pomohlo Kubíkovi Šikulíkovi napsat hezčí písmenka.

Aktovka přeměřila nové dílo. „Ano, teď je vše v pořádku, už můžeme jít do školy.“

A šli. Vlastně nešli, radostně utíkali! A od samé radosti si aktovka začala zpívat:

„Do školy poběž, hola hej,
neboj se, nestůj, neváhej!
Úkoly napsané máš,
vždyť všechno umíš a znáš.“

a robopes Edison

Kubík Šikulík je malý šikovný kluk. Vymýšlí, vynalézá, kutí a vyrábí. To všechno on dovede. Zrovna nedávno si sestrojil robopsa.

Kubíkův robopes dokázal rychle běhat, daleko doskočil, výborně čenichal. Nečural, netrhal bačkory, nekňučel, nehonil se za ocáskem, zkrátka byl to psí GÉNIUS.

„Jakpak ti budu říkat?“ přemýšlel nahlas Kubík Šikulík.

„Haf, prosil bych Edison,“ hafl robopes.

„Edison?“ podivil se Kubík Šikulík, „to byl vědec, vynálezce.“

„Baf, haf, ba právě, toho mám rád, vymyslel žárovku, haf,“ štěkl robopes a zablikal očima.

Kubík Šikulík a pes Edison se vydali do parku. Tam už si na honěnou hráli jezevčík, kokršpaněl a voříšek.

Jakmile psi spatřili robopsa, radostí ho začali očichávat. „Hrr, copak jsi zač, jaká rrrasa, haf?“ vyhafl kokršpaněl.

Robopes, aby ukázal, co umí, odpověděl písničkou:

„Ozdoben jsem plechy,
nezlobí mě blechy.
Mám vysílačku na ocásku,
na sta čidel na ňufáčku.
Já vědecký jsem vynález…“

„Haf! Ale za kočkou bys nevylez,“ doštěkl za Edisona drzý voříšek a psi měli psinu.

„Hr, haf, mám babu a všechny vás rafnu,“ vyštěkl Edison.

Panečku, ti psi ale dokážou dělat psí kusy, a kdyby je nevyhnalo psí počasí, hráli by si až do večera.

Když zmokne psí kožich, nic to není, ale když zmokne pes robopes, je zle. Voda mu zateče do všech šroubků a nýtků. Chudák Edison! Všechno v něm začalo vrzat, anténka na ocásku vysílala varovné S. O. S. Edison se na Kubíka smutně díval.

„Haf, Kubíku Šikulíku, haf, je se mnou amen. Haf.“

„Neboj se, pejsku, dám tě do pořádku,“ šeptal Kubík Šikulík a odnesl nemocného robopsa domů.

Celý týden se musel Edison kurýrovat. V neděli vyskočil a radostně zaštěkal: „Haf, haf, už jsem zdravý, haf, chci se jít proběhnout.“

„To víš, že ano,“ usmál se Kubík Šikulík, „ale raději s sebou vezmeme psí pláštěnku, aby ses zase nerozstonal.“

„Haf, tak poběž,“ radostně štěkl Edison a po psím způsobu se vyřítil ze dveří ven.

a spravedlivá pomlázka

Kubík Šikulík je malý šikovný kluk.
Vymýšlí, vynalézá, kutí a vyrábí.
To všechno on dovede. Zrovna nedávno
si upletl velikonoční pomlázku.

Když Kubík Šikulík splétal vrbové pruty,
prozpěvoval si:

„Na koho tě pletu?
Na Anežku, Bětu.
Na Barušku, na Věrušku, na Sáru,
na koledu pojedu si v kočáru,
pojedu si jako pán
a pak rovnou do hajan.“

Jen to Kubík Šikulík dozpíval, pomlázka se mu vysmekla z ruky a už nadělovala. „Ty jsi lenivý lenivec, tobě, Kubíku, našupu! Vozit se kočárem, já ti dám, a pak se válet v posteli, přidám ti ještě jednu.“

„Au, přestaň, jen jsem si zpíval, co mi slina na jazyk přinesla, au, já lenivý nejsem!“ bránil se Kubík Šikulík.

Pomlázka přestala nadělovat, ale na koledu se muselo jít pěšky. Ani Anežka, ani Bětka, ani Baruška, ani Věruška, ba ani Sára nedostaly od pomlázky nabančeno. Jenom tak trošičku, aby si mohly radostí zavýsknout.

Z koledy si Kubík nesl plnou tašku laskomin.

„Hmm, to je vůně,“ zbystřil mlsný kocour Myšlapák, když ho Kubík a spravedlivá pomlázka míjeli cestou. A že byl kocour pěkně